ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL DE CHIMIE „CORIOLAN DRĂGULESCU"

INSTITUTUL DE CHIMIE
"CORIOLAN DRĂGULESCU"
Nr. 6770 Data 16.12.2021
INTRARE/IEȘIRE

Aprobat
Director
Dr. Otilia COSTIȘOR

CODUL DE ETICĂ ȘI DEONTOLOGIE PROFESIONALĂ

A CERCETĂTORILOR INSTITUTULUI DE CHIMIE „CORIOLAN DRĂGULESCU"

INSTITUTUL DE CHIMIE „CORIOLAN DRĂGULESCU"

CUPRINS

CAPITOLUL 1. DISPOZIȚII GENERALE 3
CAPITOLUL 2. RESPECTAREA LEGII 3
CAPITOLUL 3. PRINCIPII 4
CAPITOLUL 4. STANDARDE 5
CAPITOLUL 5. RESPONSABILITĂTI 6
CAPITOLUL 6. CONFLICTUL DE INTERESE, INCOMPATIBILITĂȚI ȘI PANTOUFLAGE 6
CAPITOLUL 7. ABATERI ȘI SANCȚIUNI 7
CAPITOLUL 8. DISPOZIȚII FINALE 9
GLOSAR DE TERMENI 9

CAPITOLUL 1. DISPOZIȚII GENERALE

Art. l. Codul de Etică și Deontologie Profesională a personalului de cercetare din Institutul de Chimie „Coriolan Drăgulescu" denumit în continuare ICT - a fost elaborat în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 57 din 16 august 2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, așa cum a fost aprobată prin Legea Nr. 324 din 8 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, cu Legea Nr. 319 din 8 iulie 2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare, cu Legea Nr. 206 din 27 mai 2004 privind conduita în cercetarea științifică, dezvoltare tehnologică și inovare și cu Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național de Etică a Cercetării științifice.

Art. 2. (l) Codul de Etică și Deontologie Profesională a personalului de cercetare din ICT are în vedere reglementările internaționale în domeniu, legislația Uniunii Europene și standardele acesteia privind etica în cercetarea științifică, legislația națională și reglementările Academiei Române.
(2) Codul de Etică și Deontologie Profesională a personalului de cercetare din ICT are rolul de a preciza principiile, responsabilitățile și procedurile astfel încât cercetarea științifică și inovarea din ICT să se desfășoare în conformitate cu principiile de etică profesională acceptate de comunitatea științifică națională și internațională.
Art. 3. Codul de Etică și Deontologie Profesională a personalului de cercetare din ICT reglementează buna conduită în cercetarea științifică din ICT - instituție care face parte din sistemul național de cercetare — dezvoltare, din unitățile și instituțiile care conduc programe de cercetare.

Art. 4. Buna conduită în cercetarea științifică care se desfășoară în ICT se referă la:
(a) respectarea legii;
(b) garantarea libertății în știință, în cercetarea științifică și în învățământ;
(c) respectarea principiilor bunei practici științifice;
(d) asumarea responsabilităților.

CAPITOLUL 2. RESPECTAREA LEGII

Art. 5. Cercetătorii angajați în ICT au obligația să respecte normele juridice și actele normative în vigoare prin care se reglementează raporturile sociale care se nasc în domeniul cercetării științifice și inovării.

Art. 6. Cercetătorii angajați în ICT au obligația să respecte atât Codul de Etică al ICT cât și prezentul Cod de Etică și Deontologie Profesională a ICT precum și reglementările în vigoare de la Ministerul Educației, Cercetării și Sportului și de la Academia Română.

CAPITOLUL 3. PRINCIPII

Art. 7. (l) Progresul cunoaşterii este bazat pe libertatea cercetării ştiinţifice. Această libertate este îngrădită de:
(a) respectarea demnităţii şi a drepturilor omului;
(b) protecţia animalelor;
(c) protejarea mediului ambiant.

Art. 8. Libertatea cercetării ştiinţifice se asigură prin:
(a) accesul liber la sursele de informare;
(b) schimbul liber de idei;
(c) neamestecul factorului politic în activităţile de cercetaredezvoltare şi inovare;
(d) necenzurarea produselor ştiinţifice.

Art. 9. (l) Cinstea cercetătorului faţă de propria persoană şi faţă de ceilalţi cercetători constituie un principiu etic de bază pentru buna conduită în cercetarea ştiinţifică. Necinstea poate conduce la o imagine nepotrivită a ştiinţei şi poate altera încrederea reciprocă a cercetătorilor.
(2) Onestitatea cercetătorului ştiinţific asigură respectarea contribuţiilor predecesorilor, concurenţilor şi partenerilor şi conduce la diminuarea numărului de erori şi exagerări.
(3) Indoiala asupra propriilor rezultate poate conduce la eliminarea erorilor.

(4) Responsabilitatea asupra apariţiei necinstei revine deopotrivă cercetătorului cât şi ICT.

Art. 10. (l) Cooperarea şi colegialitatea în grupurile de cercetare ştiinţifică reprezintă o protecţie faţă de erorile ştiinţifice şi faţă de fraudă, asigurând transparenţa rezultatelor şi conducând la creşterea valorii produselor ştiinţifice.
(2) Cooperarea trebuie să permită schimbul de idei, criticile reciproce, verificarea reciprocă a rezultatelor etc.

Art. 11. Respectul faţă de proprietatea intelectuală şi faţă de probitatea intelectuală evită cazurile de fraudă sau plagiat.

Art. 12. (l) Originalitatea şi calitatea produselor ştiinţifice trebuie să primeze asupra cantităţii la evaluarea rezultatelor cercetării ştiinţifice.
(2) Criteriile cantitative de evaluare a rezultatelor cercetării ştiinţifice trebuie corelate cu cele care privesc originalitatea şi eficienţa procesului cunoaşterii.

Art. 13. (l) Datele primare care au condus la ieşirea pe piaţă a produsului ştiinţific trebuie păstrate, în condiţii de siguranţă, pe toată durata stabilită de unitatea sau instituţia de cercetare-dezvoltare;
(2) Datele primare trebuie să permită reproductibilitatea produsului ştiinţific şi în alte grupuri de cercetare.

Art. 14. Datele contradictorii, diferențele de concepție experimentală sau de practică, diferențele de interpretare a datelor, diferențele de opinie sunt factori specifici cercetării dezvoltării și nu constituie abateri de la buna conduită în cercetare.

Art. 15. Cercetarea științifică nu trebuie să conducă la pagube sociale sau individuale.

Art. 16. Declanșarea conflictelor de interese constituie un mecanism de diminuare a influențelor nedorite asupra evaluării cercetătorilor științifici și a rezultatelor cercetării.

Art. 17. Nu este acceptată presiunea exercitată negativ asupra cercetătorilor pentru creșterea numărului de produse științifice. Presiunea se reflectă asupra calității cercetării științifice și a produselor acesteia.

Art. 18. Sabotajul în cercetarea științifică reprezintă o crimă instituțională sau individuală. El trebuie pedepsit conform legislației juridice în domeniu.

CAPITOLUL 4. STANDARDE

Art. 19. (l) Respectarea standardelor științifice în ICT constituie o garanție a bunei conduite în cercetarea științifică.
(2) Principalele standarde științifice generale exclud:
(a) ascunderea sau înlăturarea rezultatelor nedorite;
(b) confecționarea de rezultate;
(c) înlocuirea rezultatelor cu date fictive;
(d) interpretarea deliberat distorsionată a rezultatelor și deformarea concluziilor;
(e) plagierea rezultatelor sau a publicațiilor;
(f) prezentarea deliberat deformată a rezultatelor altor cercetători;
(g) neatribuirea corectă a paternității unei lucrări;
(h) introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțări;
(i) nedezvăluirea conflictelor de interese;
(j) deturnarea fondurilor de cercetare;
(k) neînregistrarea și/sau nestocarea rezultatelor, precum și înregistrarea și/sau stocarea eronată a rezultatelor;
(l) lipsa de informare a echipei de cercetare, înaintea începerii activității la un proiect de cercetare, cu privire la: drepturi salariale, răspunderi, coautorat, drepturi asupra rezultatelor cercetărilor, surse de finanțare și asocieri;
(m) lipsa de obiectivitate în evaluări și nerespectarea condițiilor de confidențialitate ale rapoartelor de evaluare, alegațiilor, rapoartelor de cercetare etc.;

(n) publicarea sau finanțarea repetată a aceloraşi rezultate ca elemente de noutate ştiinţifică, fără a se menţiona sursa iniţială şi/sau cu adăugiri nesemnificative;
(o) nerecunoaşterea metodologiilor şi a rezultatelor altor cercetători ca sursă de informare;
(p) nerecunoaşterea erorilor proprii
(q) difuzarea rezultatelor proprii într-o manieră iresponsabilă, cu exagerări şi repetări;
(r) nerespectarea clauzelor granturilor, contractelor, protocoalelor etc.,
(s) împiedicarea unor cercetători în activitatea lor sau favorizarea altora.

CAPITOLUL 5. RESPONSABILITĂTI

Art. 20. Directorul, Secretarul Ştiinţific şi Consiliul Ştiinţific al ICT trebuie să asigure condiţiile care să permită respectarea principiilor şi standardelor bunei conduite în cercetarea ştiinţifică care se desfăşoară în ICT.

Art. 21. Atât ICT cât şi cercetătorii ştiintifici angajaţi poartă responsabilitatea pentru respectarea normelor şi valorilor etice în cercetare - dezvoltare.

Art. 22. ICT precum şi cercetătorii ştiinţifici angajaţi au responsabilităţi directe asupra:
(a) respectării dreptului la viaţă;
(b) respectării libertăţii individuale;
(c) respectării demnităţii umane;
(d) protecţiei fiinţei umane, a animalelor şi a mediului înconjurător;
(e) libertăţii de expresie;
(g) securităţii sistemului de informatizare a datelor;

Art. 23. Autorii aceluiaşi produs ştiinţific sunt solidari responsabili, şi, după caz, individual, pentru corectitudinea lui. Calitatea de autor onorific nu este acceptată.

Art. 24. Conducerea ICT precum şi cercetătorii ştiinţifici angajaţi au datoria de a sesiza instituţiile statului atunci când constată că rezultatele cercetării ştiinţifice au un efect negativ asupra societăţii.

Art. 25. Responsabilitatea pentru folosirea corectă a fondurilor de cercetare revine ICT.

CAPITOLUL 6. CONFLICTUL DE INTERESE, INCOMPATIBILITĂŢI ŞI PANTOUFLAGE

1. Prin conflict de interese se înţelege situaţia în care persoana ce exercită o funcţie contractuală are un interes personal ori de natură patrimonială, care ar putea influienţa îndeplinirea cu obiectivitate a atribuţiilor ce îi revin conform prevederilor legale.

2. Principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea funcţiilor sunt: imparţialitatea, integritatea, transparenţa deciziei şi supremaţia interesului public.
3. Salariatul este în conflict de interese dacă se află în una din următoarele situaţii:
   a) Este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice sau juridice cu care are relaţii cu caracter patrimonial;
   b) Participă în cadrul aceleiaşi comisii, constituită conform legii, cu salariaţii care au calitatea de soţ sau rudă de gradul I.
4. Angajaţii institutului trebuie să evite orice situaţie care implică sau poate genera conflicte între propriile interese şi interesele institutului.
5. În orice situaţie, angajaţii care au relaţii profesionale şi/sau afaceri cu terţii, trebuie să acţioneze în interesul institutului.
6. Datoria, loialitatea şi sarcinile de serviciu ale anagajaţilor institutului nu trebuie compromise în nici un fel de interesele personale.
7. Angajaţii institutului vor evita orice implicare directă sau indirectă (prin membrii familiei) în asocieri şi investiţii care influienţează sau pot influienţa deciziile individuale ale oricărui angajat, atunci când acesta acţionează în interesul institutului.
8. Orice posibil conflict de interese trebuie declarat.
   a) În cazul în care un angajat este implicat într-un conflict de interese, conducerea institutului trebuie să analizeze şi să soluţioneze situaţia împreună cu comisia de etică;
   b) Aprobarea sau dezaprobarea situaţiei analizate se va face pe baza unui document scris, înregistrat şi păstrat la Comisia de etică.
9. În vederea evitării incompatibilităţilor se va avea în vedere separarea atribuţiilor prin încredinţarea unor persoane diferite a funcţiilor de iniţiere, realizare, verificare, avizare şi aprobare a operaţiunilor;
10. Prin procedura monitorizării situaţiilor de *pantouflage* (obligaţii ale angajaţilor după perioada de plecare din instituţie) se vor stabili persoanele care se supun interdicţiilor (cercetători implicaţi în proiecte, persoanele implicate în achiziţiile publice etc.) aceştia având obligaţia declarării pe proprie răspundere (la încheierea contractului individual de muncă) a respectării prevederilor legale privind această interdicţie.
11. Încălcarea acestor dispoziţii poate atrage, după caz, răspunderea disciplinară, contravenţională, civilă ori penală, potrivit legii.

CAPITOLUL 7. ABATERI ŞI SANCŢIUNI

Art. 26. (l) Conduita ştiinţifică necorespunzătoare se constată în două etape succesive, ancheta şi investigaţia.
(2) Comisiile de anchetă şi de investigaţie sunt aprobate de Secţia de Chimie a Academiei Române la propunerea Consiliului Ştiinţific al ICT.

Art. 27. (l) Ancheta reprezită prima etapă şi are rolul de a constata faptele referitoare la conduita ştiinţifică necorespunzătoare.
(2) Ancheta se declanşază în urma unei sesizări şi se desfăşoară într-o perioadă relativ scurtă de timp, după informarea în scris a persoanei/persoanelor incriminată(e). Informarea trebuie să se refere asupra motivelor incriminării şi asupra documentelor existente.
(3) Pe durata anchetei trebuie să se asigure protecţia incriminatului şi a persoanei care a depus alegaţia.
(4) Ancheta se incheie cu un raport al comisiei de anchetă, din care trebuie să rezulte dacă alegaţia are temei sau nu. Raportul se înaintează conducerii ICT, care, pentru alegaţii întemeiate, îl trimite comisiei de investigaţie conform legislaţiei în vigoare.
(5) In cazul alegaţiei nedovedite, conducerea ICT propune procedura de reconciliere a părţilor.

Art. 28. (l) Investigaţia se declanşează pe baza raportului comisiei de anchetă, avizat de conducerea ICT.
(2) Pe durata investigaţiei se realizează audieri, înregistrări de probe etc.
(3) Investigaţia se desfăşoară asigurând protecţia incriminatului şi a persoanei care a depus alegaţia, urmărindu-se nealterarea încrederii în cercetarea ştiinţifică şi protecţia prestigiului unităţii sau instituţiei de cercetare- dezvoltare.
(4) Investigaţia se încheie cu un raport al comisiei de investigaţie, care se transmite conducerii ICT. Pentru cazurile de conduită ştiinţifică necorespunzătoare dovedite, raportul trebuie să conţină recomandări şi propuneri de sancţionare.
(5) Conducerea ICT comunică incriminatului rezultatul investigaţiei şi sancţiunile propuse.
(6) Persoana găsită vinovată poate să se adreseszae Consiliului Naţional de Etică, care verifică contestaţia şi stabileşte, în termen de 30 de zile, verdictul, propunerile şi recomandările către conducătorul ICT.

Art. 29. ICT se supune Codului de Etică şi Deontologie Profesională al Academiei Române şi legislaţiei în vigoare, care reglementează:
(a) cine primeşte alegaţiile de conduită ştiinţifică necorespunzătoare;
(b) care sunt perioadele pentru parcurgerea etapelor de anchetă şi de investigaţie;
(c) cum se formează grupurile de arbitri pe domenii de arbitraj;
(d) sub ce forme se desfăşoară ancheta şi investigaţia;
(e) cum se asigură dreptul de audiere al incriminatului;
(f) cum se iau hotărârile în grupul de arbitri şi în comisia de etică;
(g) în ce constă conflictul de interese la parcurgerea etapelor de anchetă si de investigaţie;
(h) modalitatea de păstrare a documentelor şi a rezultatelor anchetei şi/sau investigaţiei.

Art. 30. (l) In cazurile dovedite de conduită stiinţifică necorespunzătoare, pot fi propuse diverse sancţiuni, care trebuie să ţină seama şi de Legea Nr. 64/ 1991 privind brevetele de invenţie, republicată, cu modificările ulterioare, de Legea Nr. 129/ 1992 privind protecţia desenelor şi

modeleleor industriale, republicată, şi de Legea Nr. 8/ 1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, consolidate la zi.

Art. 31. Principalele sancţiuni sunt:
(a) îndepărtarea persoanei/persoanelor din echipa de realizare a proiectului;
(b) schimbarea responsabilului de proiect;
(c) retragerea şi/sau corectarea tuturor lucrărilor publicate prin încălcarea regulilor de bună conduită ştiinţifică;
(d) mustrare scrisă;
(e) retrogradare din funcţie;
(f) suspendarea din funcţie;
(g) concedierea;
(h) comunicarea rezultatelor investigaţiei către organizaţii, instituţii publicaţii etc;
(i) interdicţia de participare la competiţia de obţinere a finanţării temelor de cercetare;
(j) interdicţia de a face parte din diverse comisii (de evaluare, de acordarea de fonduri etc.);
(k) obligaţia de a face publice (dar fără a afecta imaginea ICT) corecţiile asupra rezultatelor obţinute de cel incriminat.

Art. 32. Sancţiunile prevăzute la Art. 31 nu absolvă pe cei vinovaţi de aplicarea altor reglementări juridice în vigoare.

CAPITOLUL 8. DISPOZIŢII FINALE

Art. 33. Prezentul Cod de Etică şi Deontologie Profesională a personalului de cercetare din ICT intră în vigoare la data de 01.06. 2019.

GLOSAR DE TERMENI

a) actiune ostilă — mijlocirea oricărei acţiuni efectuate pentru a acoperi instituţia sau membrii ei de efectele negative asupra statutului ICT. Ea se referă la angajări, acordarea de grade profesionale, promovări, obţinerea de granturi sau contracte, cooperări etc.;
b) alegaţie — invocarea unei teorii, unei păreri, unui document etc. pentru a argumenta frauda în cercetarea ştiinţifică;
c) ancheta — etapa iniţială a cercetărilor asupra fraudei în cercetarea ştiinţifică, care se declanşează după alegaţie. Ancheta are rolul de a verifica dacă alegaţia are o bază reală sau nu şi este realizată de un număr mic de persoane;

d) arbitrarea — rezolvarea unei dispute asupra fraudei în cercetarea ştiinţifică de către un arbitru. Decizia arbitrului trebuie respectată în toată unitatea sau instituţia de cercetaredezvoltare;

e) arbitru — persoană juridică sau fizică, cu calificare corespunzătoare, care trebuie să analizeze şi să decidă asupra gradului de culpabilitate al persoanei acuzate de abatere de la buna conduită în cercetarea ştiinţifică;

f) buna practică — respectarea ansamblului de acte normative care reglementează buna conduită în cercetarea ştiinţifică;

g) conflict de interese — situaţia de incompatibilitate în care se află o persoană juridică sau fizică care are un interes personal ce influenţează imparţialitatea si obiectivitatea activităţilor sale în evaluarea, monitorizarea, realizarea, raportarea activităţilor de cercetare — dezvoltare şi obţinera de granturi sau contracte de cercetare; interesul personal include orice avantaj pentru persoana în cauză, soţul/soţia, rude ori afini până la gradul al patrulea inclusiv, sau pentru unitatea ori instituţia de cercetare —dezvoltare din care face parte;

h) connmitate ştiintifică — grup de cercetători ştiinţifici ai unităţilor sau instituţiilor de cercetare-dezvoltare. In sens larg, totalitatea cercetătorilor ştiinţifici dintr-o ţară, dintr-o zonă a lumii sau din întreaga lume;

i) confecţionarea de date — înregistrarea şi prezentarea unor date din imaginaţie, care nu sunt obţinute prin metodele de lucru folosite în cercetarea ştiinţifică;

j) confidenţialitate — păstrarea secretului asupra cercetării ştiinţifice aflată în desfăsurare sau recent finalizate, asupra persoanei acuzată de fraudă şi asupra persoanei care face o alegaţie;

k) eroare — eroare neintenţionată, datorată insuficientei informări, insuficientei practici profesionale, neglijenţei profesionale sau entuziasmului ştiinţific exagerat; depistarea erorii impune autorului ei obligaţia de a o denunţa public; în cazul lucrărilor publicate, recunoaşterea erorii trebuie făcută în aceeaşi, revistă, jurnal etc. în care ea a apărut;

l) evaluare — aprecierea rezultatelor cercetării ştiinţifice prin folosirea unor criterii calitative şi cantitative, cum ar fi prestigiul revistei, jurnalului etc., numărul de citări, impactul asupra societăţii, sau asupra mediului ambiant etc;

m) frauda — acţiunea deliberată de confecţionare, falsificare, plagiere, înstrăinare ilicită a rezultatelor cercetării ştiinţifice, sau alte procedee care se abat mult de la practicile acceptate de comunitatea ştiinţifică şi care au ca scop obţinerea unui prestigiu ştiinţific, a unor finanţări, a conducerii de proiecte sau a aceptării rapoartelor de cercetare etc.;

n) integritate — politica cercetătorilor individuali, a unităţilor şi instituţiilor de cercetaredezvoltare şi a asociaţiilor cu preocupări în domeniul cercetării şi/sau valorificării rezultatelor ştiinţifice pentru respectarea demnităţii umane, a valorilor intrinseci ale ştiinţei, a animalelor şi a mediului înconjurător;

o) investigaţie — etapa a doua a cercetărilor asupra fraudei, care urmează anchetei şi care se bazează pe fapte dovedite;

p) normă legală — prevedere legală care restrânge libertatea în cercetarea ştiinţifică, cum ar fi legile de respectare a demnităţii umane, de protecţie a animalelor , de folosire a drogurilor, a substanţelor chimice sau radioactive etc.;

q) notificare comunicarea scrisă făcută unei persoane acuzată de fraudă în cercetare; notificarea se trimite persoanei în cauză înaintea procedurilor de anchetă sau investigaţie;

r) pantouflage — Interdicţii după încheierea angajării în cadrul instituţiilor publice.
Este un termen din limba franceză şi semnifică "uşă turnantă" (de transfer între sectorul public şi cel privat).
Noile abordări în managementul sectorului public, împreună cu posibilităţile extinse de muncă, au schimbat relaţiile serviciului public şi ale sectorului privat, precum şi percepţia publică asupra acestor relaţii. Necesitatea de a menţine încrederea publicului, în special în perioadele de schimbare, sporeşte importanţa dezvoltării şi menţinerii sistemelor ce abordează conflictele de interese, inclusiv pe cele care apar la migrarea funcţionarilor publici către sectorul privat. Cele mai frecvente obiective ale unui sistem care abordează migrarea funcţionarilor publici din sectorul public în cel privat sunt:
(1) să se asigure că anumite informaţii dobândite în serviciul public nu sunt utilizate în mod abuziv;
(2) să se asigure că exercitarea autorităţii de către un funcţionar public nu este influenţată de câştigul personal, inclusiv prin speranţa sau aşteptarea unei angajări viitoare şi (3) să se asigure că accesul şi contactele actualilor precum şi ale foştilor funcţionari publici nu sunt utilizate pentru beneficiile nejustificate ale funcţionarilor sau ale altora.

s) paternitate — calitatea de autor al unui produs ştiinţific;

t) plagiat însuşirea ideilor, metodelor, procedurilor, tehnologiilor, rezultatelor unei persoane, indiferent de calea prin care acestea au fost obţinute, prezentându-le drept creaţie personală; violarea proprietăţii intelectuale prin însuşirea abuzivă de idei ale altuia (altora);

u) probitate intelectuală — neacceptarea falsificării de rezultate ştiinţifice, neânsuşirea de idei sau rezultate ale cercetării ştiinţifice, nedivulgărea conflictelor de interese etc., cu scopul de a nu induce în eroare comunitatea ştiinţifică şi de a nu crea prejudicii societăţii;

v) produs ştiinţific — produs industrial, agricol etc., publicaţie, brevet de invenţie, program de calculator etc. obţinut în urma activităţii de cercetare ştiinţifică;

w) proprietate intelectuală — totalitatea mijloacelor prin care o idee este difuzată (carte, articol, suport electronic etc.), precum şi dreptul de autor corespunzător; după caz, proprietatea intelectuală se poate referi şi la tezele de doctorat; lucrarea semnată de mai mulţi autori aparţine fiecăruia dintre ei; dacă ideea n-a fost difuzată printr-unul din mijloacele menţionate ea nu reprezintă o proprietate intelectuală;

x) responsabilitate — responsabilitatea cercetătorilor individuali, a unităţilor şi instituţiilor de cercetare-dezvoltare, precum şi a publicaţiilor ştiinţifice pentru păstrarea integrităţii în cercetare;

y) sanctiune sancţiune aplicată persoanei fizice sau juridice, care nu respectă reglementările bunei conduite în activitatea de cercetare ştiinţifică, dezvoltare tehnologică şi inovare;

z) standard ştiintific — normă sau ansamblu de norme care reglementează buna conduită în cercetarea ştiinţifică;

aa) valoare ştiintifică — calitatea unui produs ştiinţific de a contribui la progresul cunoaşterii.

Întocmit : Dr. Alina Bora – Presedinte al Comisiei de etică